

РЕШЕНИЕ

№ 5431

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6634** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Ню Дженерайшън Рент“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 2, ап. 1, чрез К. И. Д., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221022000714-091-001 от 20.02.2023 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 612 от 12.05.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно доначислен за данъчен период м. 11.2021 г. данък върху добавената стойност (ДДС) в размер на 21 188,17 лв. и лихви за просрочие в размер на 2 350,05 лв., определени във връзка с извод за недоказана вътреобщностна доставка (ВОД) на автомобил, общо в размер на 23 538.22 лв.

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен поради неправилно приложение на закона и необоснован поради несъответствие със събраните в хода на ревизията доказателства. Оспорва изводите на приходните органи за липса на ВОД поради липса на доказателства за получаване на стоката в Италия, като намира, че те са подкрепени с косвени доводи и неотнормирани доказателства. Поддържа, че в хода на ревизията са представени изискуемите по чл.45 от ППЗДДС документи за получаване на стоката от P. CAR S.R.L.S. с VIN 1T09355711210, като превозът бил за сметка на получателя. Акцентира върху представено писмено потвърждение от P. CAR S.R.L.S., Италия. Оборва изводите в РА относно липса на доказателства за преминаване на

автомобила през държавната граница с факта, че същият е с прекратена регистрация в страната ни, считано от 12.11.2021 г. именно поради предстоящ износ, поради което бил превозен до Италия с автовоз. Намира, че в отговора на италианската администрация по линия на международното сътрудничество липсва конкретика и яснота какви нередности е извършило италианското дружество и какво е точно липсващата документация. Сочи, че и към 28.05.2023 г. ДДС номерът на италианското дружество не е заличен. Претендира се отмяна на РА и присъждане на сторените разноси.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ [населено място] при Централно управление на НАП оспорва жалбата и претендира да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в потвърждаващото решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 69 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221022000714-020-001 от 14.02.2022 г., издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложена ревизия на жалбоподателя от органи по приходите Б. М. Я. (ръководител на ревизията) и А. М. С., за определяне на данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.10.2021 г. до 31.12.2021 г. в двумесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 22.02.2022 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 22.04.2022 г.

Със Заповед №Р-22221022000714-023-001 от 31.03.2022 г., издадена от И. М. Р., ревизионното производство е спряно на основание чл.34, ал.1, т.5 от ДОПК, считано от 31.03.2022 г. до 30.06.2022 г., т.е. с оставащи 22 дни за извършване на ревизията. Възобновено е със Заповед №Р-22221022000714-143-001 от 22.08.2022 г., с която е определен срок на ревизията до 19.09.2022 г. При оставащ срок за извършване на ревизия от 22 дни възобновяването следва да е до 13.09.2022 г. Със ЗИД на ЗВР от 07.09.2022 г. е удължен срокът на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК с 1 месец до 14.10.2022г., а със ЗИД на ЗВР от 12.10.2022 г. с още 2 месеца (което е в общия 5-месечен срок по чл.114, ал.1 и ал.2 от ДОПК) до 14.12.2022 г. ЗВР и ЗИДЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице.

На основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК и във връзка с отправено от дирекция СИДДО при ЦУ на НАП искане за обмен на информация с данъчната администрация на Република Гърция е издадена Заповед за спиране на ревизионното производство № Р-22221022000714-023-002 от 12.12.2022 г., т.е. с оставащи 2 дни за извършване на ревизията. На основание чл. 35 от ДОПК е издадена Заповед № Р-22221022000714-143-002 от 03.01.2023 г., със срок на ревизията оставащите два дни до 05.01.2023 г. Незначителните несъответствия (с 1-2 дни) при определяне на сроковете на спиране и възобновяване на ревизията не могат на самостоятелно основание да обосноват незаконосъобразност на РА.

Компетентността на възложителя на ревизията следва от раздел I, т.6 от представена от ответника Заповед № РД-02-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с която И. М. Р. е определен за компетентен на основание чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК орган за възлагане на ревизии.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и

РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.57-68 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221022000714-092-001 от 19.01.2023 г., връчен на 23.01.2023 г. Ревизирият субект не е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и не е подал писмено възражение.

Ревизията приключва с РА№ Р-22221022000714-091-001 от 20.02.2023 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД На НАП С. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - на длъжност главен инспектор на Приходите при ТД на НАМ С. - ръководител на ревизията.

Като краен резултат от проведеното производство на дружеството са установени допълнителни задължения за данъчен период м. 11.2021 г. в размер на 21 188.17 лв. и лихви за просрочие в размер на 2 350,05 лв., които произтичат от доначислен на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС поради формирал извод за недоказана ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 ОТ ЗДДС към италианското дружество Р. CAR S.R.L.S с V IN 1T09355711210.

Установено е при ревизията, че основен предмет на дейност на „Ню Дженерайшън Рент“ ЕООД е отдаване под наем на собствени активи и търговия с разнообразни стоки - автомобили, дрехи, обувки, аксесоари и други. Дружеството разполага с нает офис на адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 1.

Считано от 28.10.2022 г. е открита административна процедура с Референтен номер VAT_BG_037542_IT_mTrr_20221028_G_RI.xml, за обмен на информация между компетентните органи на Република България и Италия съгласно чл. 7 от Регламент на /ЕС/ 904/2010, относно италианското дружество Р. CAR S.R.L.S с VIN IT09355711210. Получен е отговор, отразен в доклада.

Установено е, че жалбоподателят е декларирал ВОД на стойност 127 129,00 лв. към получател Р. CAR S.R.L.S. на МПС марка LAND R., модел RANGE R. SPORT с номер на рама SALWA2BE2KA818055, закупен на лизинг от „МОТО ПФОЕ ЛИЗИНГ“ ЕООД с Е.[ЕИК].

В тази връзка от жалбоподателя са представени следните документи:

- Фактура №739/15.11.2021 г., издадена от „Ню Дженерайшън Рент“ ЕООД на Р. CAR S.R.L.S. с предмет на доставката автомобил марка LAND R., модел RANGE R. SPORT, шаси SALWA2BE2KA818055, стойност на доставката - 65 000,00 евро /127 128,95 лв./;

- Потвърждение за получен на 18.11.2021 г. автомобил, индивидуализиран в съответствие с предмета във фактурата и

- Банково извлечение от 01.11.2021 г. от О. [населено място] за получено плащане в размер на 65 000,00 евро от Р. CAR S.R.L.S.

От органите по приходите е изготвена Заявка №Р-222 21022000714-020-001 от 05.01.2023 г. до Националното Т. управление за предоставяне на всички записи от регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“, получени от Автоматични устройства за записване на пътния трафик и от Автоматичните преброителни пунктове и стационарните и мобилни контролни точки на Националното Т. управление, стопанисвани от Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./, за превозно средство LAND R. RANGE R. SPORT с номер на рама

SALWA2BE2KA818055 и рег. №СВ 7119 СК.

По заявката е получен отговор с вх. №Р-22221022000714 от 05.01.2023 г., съгласно който за горечитираното МПС няма регистрирани преминавания.

Въз основа на отговора, получен от италианската приходна администрация в рамките на откритата процедура по административно сътрудничество, в РД е констатирано, че поради множество нередности и липса на документация, италианските власти скоро ще deregистрират ДДС номера на Р. CAR S.R.L.S. Друга информация не е предоставена. Не е потвърдено, че стоките са били получени и осчетоводени.

С оглед събраните доказателства в РА е формиран извод, че не е доказано наличието на ВОД на обща стойност - 127 129,00 лв., по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС по горечитираната фактура, т.к. „Ню Джерейшън Рент“ ЕООД не притежава необходимите документи по чл. 45, т. 1 и т. 2 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/. На база изложената фактическа обстановка на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС за фактурираната от жалбоподателя доставка с получател Р. CAR S.R.L.S. с РА е доначислен ДДС в размер на 21 188,17 лв. за периода м. 11.2021 г

Ревизионният акт е връчен на 28.02.2023 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-2657 от 13.03.2023 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 19.05.2023 г. В този срок е постановено Решение № 612 от 12.05.2023 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част е предмет на съдебно оспорване съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК.

На основание чл. 155, ал. 3 от ДОПК решаващият орган е извършил служебна проверка в ПП Управленска информационна система /У./, за регистрирани данни за МПС с рег. [рег.номер на МПС], при която е установено, че за посочения автомобил последните вписани регистрирани данни са от 12.11.2021 г. - напускане на страната, промяна на собственост. Последен регистриран собственик е „Ню Джерейшън Груп“ ЕООД. Формирал е извод, че твърденията в жалбата по административен ред, че автомобилът е с прекратена регистрация в КАТ на 12.11.2021 г. се потвърждават и основателно в жалбата се сочи, че след тази дата за посочения автомобил не е разрешено да се движи по пътната мрежа в страната. В тази връзка е прието, че след 12.11.2021 г. процесният автомобил не се придвижил на собствен ход до ГКПП, за да напусне територията на страната.

За да потвърди РА решаващият орган е съобразил, че от ревизираното дружество не е представен сключен между страните писмен договор за покупко-продажба на автомобила, от който да се установят по категоричен начин условията на доставка на автомобила. На основание чл. 155, ал. 3 от ДОПК от решаващият орган с писмо изх. №23-22-391#1/20.04.2023 г. от органите по приходите при ТД на НАП С. е изискано да бъдат представени справки от ПП „Агенция Митници“, Пътни такси и разрешителен режим за регистрирани данни за преминаване на ГКПП на превозно средство BISARCA, с рег. №DG581 WA за периода от 01.11.2021 г. до 30.11.2021 г., както и от Агенция „Пътна инфраструктура“, Национална Т. Управление за регистрирани преминавания на същото МПС. Съгласно получените справки с вх. №3-22- 391#2/26.04.2023 г. липсват регистрирани данни за преминаване на автовоза.

Въз основа на така установените по реда на чл.155, ал.3 от ДОПК обстоятелства решаващият орган е намерил за правилен и обоснован извода в РА, че не е доказано фактическото транспортиране на процесния автомобил от територията на страната до Италия. Допълнителни аргументи е намерил в Циркуляр №64 на Република Италия за

регистрацията и последващото прехвърляне на вътреобщностни превози, според което в Италия е въведен особен начин на плащане на ДДС, начислен на търговските оператори в автомобилния сектор във връзка с продажбите на нови и употребявани превозни средства, предмет на вътреобщностни покупки по реда на чл. 38 от Указ-закон от 30 август 1993 г. Предвидени са задължения от страна на националния купувач на МПС да заплати ДДС, свързан с продажбата, което да гарантира уникалната връзка между платения ДДС и сделката за продажба. В тази връзка е посочено, че доказателства за предприети действия във връзка с изпълнение на изискванията на местното законодателство не са представени от жалбоподателя.

Решение № 612 от 12.05.2023 г. на директора на ДОДОП С. е връчено на 16.05.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 29.05.2023 г. - в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, съдът намира следното от правна страна:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни за допуснати в хода на ревизията съществени процесуални нарушения. Спорът между страните е изцяло правен – относно наличие на основание за признаване на ВОД.

По делото не е спорно, че жалбоподателят е собственик на процесния автомобил по силата на договор за покупко-продажба от 11.11.2021 г. с продавач „МОТО-ПФОЕ ЛИЗИНГ“ ЕООД (л.133).

Вътреобщностните доставки по чл. 7 от ЗДДС са облагаеми с нулева ставка на данъка (чл.53, ал.1 от ЗДДС). Според втората алинея на същата разпоредба (изм. ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) за прилагане на нулева ставка по ал. 1 доставчикът следва да разполага със:

1. документи за доставката, определени с правилника за прилагане на закона, и
2. (доп. - ДВ, бр. 102 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки (ОВ, L 311/10 от 7 декември 2018 г.), наричан по-нататък "Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011", или определени с правилника за прилагане на закона.

В случая не са представени доказателства съгласно чл.45а, пар.1 и пар.3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912, поради което е приложим чл.45 от ППЗДДС. В хипотезата на чл.45, ал.1, б. „а“ от ППЗДДС е предвидено, че за доказване на ВОД на стоки доставчикът следва да разполага с документ за доставката - фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката. Не е спорно, че жалбоподателят разполага с фактура, отговаряща на изискванията на чл.114, ал.1 от ЗДДС. Спорно е приложението на чл.45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС, който изисква наличие на документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, когато не прилага презумпцията по чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по

отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки (ОВ, L 311/10 от 7 декември 2018 г.), а именно: транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя.

Константна е съюзната и национална съдебна практика, че вътреобщностно придобиване на стока е осъществено, респ. освобождаването на ВОД е приложимо, само когато правото да се разпорежда със стоката като собственик е прехвърлено на получателя и доставчикът докаже, че стоката е изпратена или превозена в друга държава-членка и че вследствие на това изпращане или превозване, стоката е напуснала физически територията на държавата-членка (т. 26 от решение от 27.09.2007 г. по дело C-409/04 Teleos и т.24 от решение от 09.10.2014 г. по дело C-492/13 „Траум“ ЕООД).

Жалбоподателят представя потвърждение по чл.45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС, доколкото твърди, че транспортът на стоката е за сметка на получателя. В тази хипотеза писменото потвърждение следва да съдържа: дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и дължостното му качество, име на лицето, получило стоките, и дължостното му качество. Представеното по делото потвърждение не съдържа всички посочени реквизити: липсват място на получаване, вид и марка на превозното средство, име на лицето, предало стоките, и дължостното му качество, както и име и дължостно качество на лицето, получило стоките. BISARCA не е марка на превозното средства, а в превод от италиански език означава „автовоз“.

Видно е, че в потвърждението липсват съществени реквизити, индивидуализиращи прехвърлянето на стока в нарушение на чл.45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС – конкретното място на получаване на стоката, както и имена и дължостно качество на лицата, между които е осъществено приемо-предаване.

Следва да се отбележи, че подписът на лицето, приело автомобила от името на „Поинт Кар“ ЕООД, в потвърждението от 18.11.2021 г. *съществено се различава* от този на С. Рубиначи в представен по делото негов документ за самоличност (л.361), от подписа му под договор за покупко-продажба от 15.11.2021г (л.348), както и в декларация с нотариална заверка на подписа от 17.10.2023 г. (л.382). Изцяло различен е подписът от името на С. Рубиначи в представена пред съда декларация с нотариална заверка на подписа от 17.10.2023 г., според която процесният автомобил е закупен от „ПОИНТ КАР“ ЕООД, чрез управителя С. Рубиначи, и доставен в индустриалната зона на [населено място] на 18.11.2021 г. Според тази декларация за получаването му „ПОИНТ КАР“ ЕООД издал потвърждение от 18.11.2021 г., удостоверено лично от С. Рубиначи. (л.381). Приложена е непреведена фактура от 20.11.2021 г., според която автомобилът е продаден от „ПОИНТ КАР“ ЕООД в полза на „Линеа Мотори“ ООД с VIN IT10987420964, за сумата от 90 200 евро. Последният търговец е бил контрагент на жалбоподателя по договор от 04.10.2021 г. за отдаване под наем на МПС марка „Пежо“, модел „3008“. В резивсионната преписка се съдържа фактура, издадена от жалбоподателя в полза на „Линеа Мотори“ ООД с VIN IT10987420964, с предмет „наем“ на

процесния автомобил за м.11.2021 г., в която е отбелязано, че фактурата се издава съгласно договор от 01.10.2019 г., какъвто договор не е представен (гърба на л.189). Съдът намира, че за целите на настоящето съдебно производство отношенията между италианските дружества са ирелевантни. Относимо е изследване на прехвърляне на правото на разпореждане с автомобила, както и, че стоката е изпратена или превозена в друга държава-членка, в резултат на което тя физически е напуснала територията на България.

Към жалбата по административен ред са приложени копие на свидетелство за регистрация на автомобила - част първа /голям талон/, в който има дата и подпис, положени от служител на КАТ с текст „прекратена регистрация ИЗНОС“, както и подадена от пълномощник на дружеството декларация с №117400 от 12.11.2021 г. до началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е декларирано, че автомобилът ще бъде изнесен извън територията на страната като основание за снемането му от отчет в КАТ. Свидетелството за регистрация на автомобила, съдържащо отбелязване от компетентни органи, че тя е прекратена въз основа на заявление на собственика с цел – износ е официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК с обвързваща съда доказателствена сила, чието убеждаващото въздействие е, че автомобилът е напуснал територията на страната ни.

Съобразно мотивите на потвърждаващото Решение № 612 от 12.05.2023 г. на ДОДОП С. за първи път пред съда е представен договор за покупко-продажба от 15.11.2021 г. с продавач „Ню Дженерайшън Рент“ ЕООД и купувач „Поинт Кар“ ЕООД с VIN IT09355711210 и адрес на управление Италия, [населено място], [улица], с управител С. Рубиначи, каквито данни за получателя съдържа и представеното потвърждение от 18.11.2021 г. В договора е посочено възнаграждение в размер на 65 000 евро, за което не е спорно, че е платено изцяло по банков път. За първи път пред съда се представя и приемо-предавателен протокол от 15.11.2021 г. (л.396-397). Макар да се касае за частни документи, обсъдени съвкупно с другите представени по делото доказателства, същите навеждат на извод за осъществено реално прехвърляне на правото на разпореждане с автомобила като собственик от жалбоподателя в полза на италианското дружество „Поинт Кар“ ЕООД. Получателят е индивидуализиран в достатъчна степен по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗДДС, като данните му изцяло съвпадат с представено извлечение от регистър на Търговска камара Н. относно „Поинт Кар“ ЕООД, според което същото е учредено на 21.10.2019г. с едноличен собственик и управител С. Рубиначи, основен предмет на дейност – търговия на едро и дребно с автомобили и МПС.

В договора за покупко-продажба от 15.11.2021 г. изрично е отбелязано, че транспортът е изцяло за сметка на купувача, с което се потвърждава защитната теза на жалбоподателя за необходимостта от ангажиране на доказателства по чл.45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС. Нещо повече, пред съда са ангажирани доказателства, че процесният автомобил е препродаден на 20.11.2021 г. Независимо от съществените недостатъци на потвърждението като документ по чл.45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС, съдът приема, че от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, вкл. новопредставените

пред съда такива, следва категоричен и несъмнен извод за изпълнение на предпоставките по чл.7, ал.1, вр. чл.53 от ЗДДС, вр. с чл.45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС – налице е прехвърляне на правото на разпореждане с автомобила като собственик, като стоката е превозена в друга държава-членка, в резултат на което тя физически е напуснала територията на България.

В подкрепа на този извод е приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза от 10.04.2024 г., която потвърждава наличие на реално осъществено разплащане между страните, по банков път, съгласно Банково извлечение от 01.11.2021 г. от О. [населено място] за получено плащане в размер на 65 000.00 евро от „Поинт Кар“ ЕООД. Плащането е косвено указание, че между страните са разменени реални насрещни престации в подкрепа на твърдението на изпращача, че е прехвърлил правото на собственост върху автомобила и стоката е напуснала страната ни, доколкото е с прекратена регистрация в нея, считано от 12.11.2021 г.

Липсата на представени транспортни документи, вкл. констатираните от вещото лице А. като заявка/договор за превоз с превозвач, CMR Товарителница част 1,2 и 3 за автомобил автовоз рег.№DG581WA, пътен лист, разходни и платежни документи за начислени/заплатени транспорт и складови/гараж/ и товаро-разтоварни операции, распечатки от дигитални тахографи, както и тахошайби от аналогови тахографи, използвани от водача на автовоз рег.№DG581WA, справки за заплатени Т. такси и справка от G. системата за местонахождението на автомобил автовоз Рег.№DG581WA в периода ноември - декември 2021 г., не може да се вмени във вина на изпращача, доколкото превозът не е за негова сметка. Според съда, не могат да се направят изводи във вреда на жалбоподателя и поради липсата на данни от Агенция „Митници“ - „Пътни такси и разрешителен режим“ или от А. - Национално Т. Управление за преминаване на ГКПП на превозно средство автовоз с реГ. №DG581WA за периода от 01.11.2021 г. до 30.11.2021г., доколкото след 01.01.2007 г. подобни справки могат да не са изчерпателни. Липсата на данни за осъществен контрол върху автомобил автовоз Рег.№DG581WA от страна на Агенция „Митници“ съгласно Закона за митниците или от страна на А. съобразно Закона за пътищата не може да се тълкува във вреда на жалбоподателя, доколкото превозът не е за негова сметка. Обоснована е тезата на жалбоподателя, че предоставената по линия на международното административно сътрудничество информация от данъчните органи на Италия не съдържа категорични и ясни данни, че конкретната стока не е пристигнала в Италия при издадени официални документи в България, че автомобилът е с прекратена регистрация поради износ.

По изложените съображения е дължима отмяна на РА като незаконосъобразен.

В открито съдебно заседание и в писмена защита от 25.04.2024 г. ответникът претендира за присъждане на разноски съобразно чл.161, ал.3 от ДОПК, според който в случаите, когато пред съда се представят доказателства, които е могло да бъдат представени в административното производство, представилата ги страна заплаща изцяло разноските по делото независимо от неговия изход. В настоящето производство се представиха частни документи,

които е могло да бъдат представени в хода на ревизионното производство – договор и приемо-предавателен протокол от 15.11.2021 г., както и фактура за последваща покупко-продажба на автомобила от 20.11.2021 г. Според съда, тези документи, обсъдени съвкупно с официално удостоверената от СДВР-КАТ информация за прекратена регистрация на автомобила, обосновават уважаване на жалбата, т.е. същите са от решаващо значение за изхода на спора. По изложените съображения и на основание чл.161, ал.3 от ДОПК в полза на жалбоподателя не следва да се присъждат претендираните разноски.

Водим от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ню Дженерейшън Рент“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 2, ап. 1, чрез К. И. Д., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт № Р-22221022000714-091-001 от 20.02.2023 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 612 от 12.05.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно доначислен за данъчен период м. 11.2021 г. данък върху добавената стойност в размер на 21 188,17 лв. и лихви за просрочие в размер на 2 350,05 лв., определени във връзка с извод за недоказана вътреобщностна доставка на автомобил, общо в размер на 23 538.22 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: